

V historii jsou vepsány úspěchy i nezdary, zkušenosti, které se vyplatí následovat i ty, které se musí napravit. Jak kdysi řekl španělský filozof a spisovatel George Santayana, národy, které se nepoučí z chyb své historie, jsou odsouzeny je opakovat. Tato slova jsou obzvláště příznačná pro zemi s tak pohnutými osudy a tak hlubokým a pevným národním cítěním jako je Chile.

První světová válka podnítila obrovskou kulturní a sociální transformaci západního světa. Válečný konflikt vyvolal potřebu technologických inovací, mezi které patřila i syntetická výroba ledku. Začalo být stále zřejmější, že "bílé zlato" přestane být zdrojem chilské prosperity, přesto však žádný náhradní ekonomický program neexistoval.

Rok 1920 je výrazným milníkem chilských dějin, kterým vrcholí procesy započaté již dříve. Můžeme ho označit za moment, kdy politická scéna přestává být kontrolována aristokracií a naopak se v ní začínají výrazněji prosazovat nové sociální skupiny a ideologie. Oligarchická republika se mění v republiku masovou. Země vstupuje do nové reality a zdá se zcela legitimní označit toto období za zrození moderního Chile.